

Še malo o razogljčenju energetike ...

ŽELJE SO ENO, RESNIČNOST PA NEKAJ POVSEM DRUGEGA

Ambiciozen načrt Evropske unije »Pripravljeni za 55« za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za 55 % do leta 2030 je v resni nevarnosti. Energetsko revna EU, a hkrati velika porabnica surovin in energije, trpi veliko škodo zaradi sankcij, ki so jih proti Rusiji uvedle Združene države Amerike in zaveznice. To še posebej velja za Nemčijo, ključno članico EU, odvisno od ruskih energentov: zemeljskega plina 55 %, nafte 29 % in premoga 50 %.

Mijo Zglavnik
dipl. ing.

Globalni primanjkljaj nafte znaša 3 milijone sodčkov/dan (ruski izvoz nafte običajno predstavlja nekaj več kot 10 % svetovne porabe) in se je delno omilil z odločitvijo ameriškega predsednika Joeja Bidna, da sprost 180 milijonov sodčkov iz ameriških strateških zalog, kar se je podprlo s 120 milijoni sodčkov iz strateških zalog nafte držav članic Mednarodne agencije za energijo (IEA). Savdska Arabija in druge članice Organizacije držav izvoznic nafte hkrati oklevajo s povečanjem proizvodnje, da bi ohranile visoko ceno, in veliko vprašanje je, ali je mogoče kratkoročno povečanje proizvodnje, ki bi nadomestilo pomanjkanje ruske nafte.

S ČIM NADOMESTITI ENERGENTE IZ RUSIJE?

Voditelji držav iz skupine sedmih držav, vključno z Združenimi državami Amerike in Nemčijo, so se na sestanku, ki je potekal

konec junija letos v Nemčiji, znašli v dilemi med ambicioznim ciljem prenehanja uporabe fosilnih goriv in realnostjo, ki jo je ustvarila uvedba sankcij proti Rusiji. Na tem sestanku so ZDA predstavile neverjeten načrt, katerega avtor je ministrica za finance Janet Yellen. Evropska unija bi po tem načrtu lahko prosto uvažala rusko nafto, vendar po ceni, ki jo bo sporazumno določila skupina sedmih. Ta cena bo tako nizka, da Rusija z nafto ne bo nič zaslužila, vendar jo bo lahko prodajala, tako da bo trg preskrbljen, kar bo pozitivno vplivalo na cene nafte in naftnih derivatov v preostalem svetu in zmanjšalo ruske prihodke, iz katerih se financira vojna v Ukrajini.

Leta 2021 je EU z uvozom zemeljskega plina iz Rusije pokrila 40 %, Nemčija pa 55 % svojih potreb. Ruskega plina, ki se v EU dovaja po plinovodih, ni lahko nadomestiti z utekočinjenim zemeljskim plinom (LNG), ki ga bodo z ladjami dostavljali na nove kopenske

**CELOTNI ČLANEK
PREBERITE V TISKANI
IZDAJI REVİJE**